

подобие на гадове, и ги снисъживотни, и всички идоли на домът Израилевъ изобразени на стѣната около врата. (11) И стоежа предъ тѣхъ седмдесетъ мажи отъ старѣйшините на Израилевъ домъ; а вербъдъ тѣхъ стоеше Язания синътъ Сафановъ; и държеше всякой въ ръката си кадилницата си; и въсхождаше гъстъ облакъ отъ темянътъ.

(12) И рече ми: Сине человѣческий, видѣ ли що правятъ въ тъмнината старѣйшините на Израилевътъ домъ, всякой въ скришните стани образите си? защото рекохъ: «Господъ не ни види: Господъ е оставилъ земята».

(13) И рече ми: Обърни се още: ще видиш по големи мерзости които правятъ тѣ.

(14) И заведе мя въ входътъ на вратата на домътъ Господенъ които екъмъ съверъ; и, ето, тамъ сѣдихъ жени та оплакваха Таммузъ. (15) И рече ми: Видѣ ли, сине человѣческий? Обърни се още: ще видиш по големи мерзости отъ тѣзи.

(16) И въвведе мя въ вътрешниниетъ дворъ на домътъ Господенъ; и ето, въ входътъ на храмътъ Господенъ, между притворътъ и олтарътъ, около двадесетъ и петъ мажи съ гърбовете си екъмъ храмътъ Господенъ, и лицата имъ екъмъ истокъ, и се склониха на сълицето екъмъ истокъ. (17) И рече ми: Видѣлъ ли си, сине человѣческий? Малко ли е това юдинътъ домъ да правятъ мерзости ти които тѣзи правятъ тукъ? щото въспълниха земята съ насилиства, и уклониха се за да ги разгнѣватъ; и, ето, туратъ вѣйка въ ноздрите си. (18) И разъ прочее ще действуваш съ гъба: «окото ми нѣма да пощади, и то ще помилвашъ; и токогато викната въ уши ти ми съголѣмъ гласъ нѣма да ги послушашъ».

ГЛАВА 9.

И викна въ ушитъ ми съ големъ гласъ и

рече: Да се приближатъ нареденитѣ за градътъ, всякой съ оръжието си на истрѣбление въ ража. (2) И, ето, шестъ мажи идѣхъ отъ пятьте на по високите врата които следатъ къмъ съверъ, и на всяко въ ражата оръжие на разрушение, и всрѣдъ тѣхъ единъ человѣкъ облечъ съ ленени, съ писарска мастилиница на чреълото му; и въззоха та застанахъ при мѣдните олтаря. (3) И благославата на Бога Израилева, отъ херувимите надъ които бѣ, възлѣе на прагътъ на домътъ; и викна къмъ мажите облечениетъ съ ленени които имаша на чреълото си писарска мастилиница, (4) и рече му Господъ: Мини прѣзъ градътъ, прѣзъ Иерусалимъ, и благоправи бѣлѣгъ върху чалата на мажите които стоятъ и плачатъ заради всички мерзости що ставатъ всрѣдъ него. (5) А на другите рече, като слушахъ азъ: Мините подиръ него прѣзъ градътъ та поразите: да не пощади окото ви, и не помилвате: (6) старци, юноши, и дѣти, и младенци, и жени избийте до истрѣбление, и но не се приближавайте при никого отъ онзи върху които е бѣлѣгъ; и значиете отъ святилището ми. И начинахъ отъ мажите старѣйшини които бѣха прѣдъ домътъ.

(7) И рече имъ: Оскверните домътъ, и напълните дворовете съ убити: излѣзвте. И излѣзоха та поразихъ въ градътъ. (8) А като ги поразихъ тѣ, азъ останахъ, и паднахъ на лицето си, и викнахъ и рѣкохъ: «Горко! Господи Иесове! ще истрѣбишъ ли ти всичкиятъ остатъ Израилевъ като изливашъ гъбътъ си върхъ Иерусалимъ? (9) И рече ми: Беззаконието на Израилевътъ и Юдинътъ домъ се твърдъ прѣумножи, и земята е пълна съ кръвъ, градътъ пъленъ е развръщане; защото думатъ: «Господъ е оставилъ земята, и: «Господъ не види. (10) И азъ прочее, окото ми нѣма да пощади,

и Гл. 9; 9.

и Ионъ 2; 17.

и Гл. 11; 1.

и Иер. 2; 27; 32; 33.

и Втор. 4; 19. 4 Цар.

23; 5, 11. Иовъ

31; 26. Иер. 44; 17.

и Гл. 9; 9.

и Гл. 5; 13. 16; 42.

24; 13. 31; 32. 49.

и Гл. 5; 11. 7; 4, 9.

9; 5, 10.

и Прит. 1; 28. Иса.

1; 15. Иер. 11; 11.

14; 12. Мих. 3; 4.

Зах. 7; 13.

и Лев. 16; 4.

10; 2, 6, 7. Отк. 15; 6.

б Гл. 3; 23.

10; 4, 18. 11; 22, 23.

и Исх. 12; 7. Отк.

7; 3. 9; 4. 13; 16, 17.

и Числа 14; 5.

20; 4.

и Псал. 119; 53, 136.

Иер. 13; 17. 2 Кор.

12; 21. 2 Пет. 2; 8.

и Ст. 10. 8 Гл. 5; 11.

и 2 Лѣт. 36; 17.

и Отк. 9; 4.

и Иер. 25; 29.

1 Пет. 4; 17.

и Гл. 8; 11, 12, 16.

16; 4, 22, 45. Иис.

Нав. 7; 6.

и Гл. 11; 13.

и 4 Цар. 21; 16. Гл.

8; 17.

и Гл. 8; 12.

и Псал. 10; 11. Иса.

29; 15.

и Гл. 5; 11. 7; 4.

и Гл. 8; 11, 12, 16.

8; 18.